ÎN 21 DE ANI, CAMPIONATUL „A PIERDUT" APROAPE DOUĂ GOLURI DE MECI!...

DE LA 4,23 LA 2,42

Stăteam de vorbă deunăzi cu un vechi amic, mare amator de fotbal, care — comentînd campionatul trecut — remarca și nu fără dreptate: **„Nivelul de joc a scăzut și a scăzut și numărul spectatorilor. Ca să ne reîntoarcem pe stadioane ar trebui ca jocul să devină mai ofensiv și mai eficace, pentru că în acest caz spectacolul ar fi mai bun".**

N-am îndrăznit să-l contrazicem în ce privește prima parte a afirmației sale. Ediția jubiliară a campionatului n-a strălucit deloc din punct de vedere tehnic, **echipele nu i-au onorat caracterul festiv așa cum se cuvenea.** Deci, avea perfectă dreptate să se plîngă.

Dar, raționamentul său privind **dependența calității unui joc de existența golurilor l-am găsit discutabil.** Este foarte adevărat că GOLUL dă „sare și piper" unui partide, că el constituie de fapt scopul jocului de fotbal, fiind singurul mijloc prin care poate fi cîștigată o întrecere. Oficial sau amical, **un meci bun în toată accepțiunea cuvîntului cîștigă parcă și mai mult calitativ, devine și mai spectaculos atunci cînd desfășurarea tuturor calităților fizice, tehnice și morale ale echipelor, individuale și colective, se concretizează și în goluri.** Dar, nu orice meci cu goluri puține este urît, după cum unul cu goluri multe nu este întotdeauna și frumos. De pildă, partida Dinamo București-Progresul (2—1) disputată în campionat a fost mai bună calitativ decît întrecerea dintre aceleași echipe, desfășurată în Cupă, deși în aceasta din urmă au fost înscrise 7 goluri (4—3 pentru Dinamo). Jocurile Anglia — Spania (1—0 și 2—1) au fost mai spectaculoase decît Iugoslavia — Franța (5—1), după cum Brazilia — Iugoslavia (2—0) a întrecut ca nivel tehnic meciul Brazilia — Polonia (6—3). **Un joc** (și acest lucru se întîmplă foarte des) **se poate termina și cu un scor alb și totuși să fie de mare calitate și spectaculozitate.**

Peste aceste considerente însă, trebuie să recunoaștem că fenomenul semnalat de amicul nostru este general, că aceeași doleanță manifestă și spectatorii din alte țări, că **ÎN REALITATE SE MARCHEAZĂ MAI PUȚIN CA ÎN TRECUT,** și asta independent de calitatea meciurilor — ceea ce dă totuși o bază reală nemulțumirii spectatorilor. Iar campionatul nostru pe 1967—68 confirmă, cum rezultă — de altfel — din următorul tabel statistic, alcătuit în baza mediilor pe meci înregistrate în ultimele 21 de ediții divizionare A:

A	B	C	D	E
1946—47	14	182	771	4,23
1947—48	16	240	949	3,95
1948—49	14	182	664	3,64
1950	12	132	441	3,34
1951	12	132	394	2,98
1952	12	132	394	2,98
1953 *	12 (11)	121	288	2,42
1954	14	182	477	2,62
1955	13	144	423	2,71
1956	13	144	471	3,00
1957—58	12	132	406	3,07
1958—59	12	132	409	3,09
1959—60	12	132	399	3,02
1960—61	14	182	613	3,36
1961—62	14	182	602	3,30
1962—63 *	15 (14)	196	640	3,26
1963—64	14	182	534	2,93
1964—65	14	182	448	2,46
1965—66	14	182	506	2,78
1966—67	14	182	474	2,61
1967—68 **	14	182	444	2,42

*) **Campionatul a început cu 12 și respectiv 15 echipe, dar la jumătatea lui două formații (C.A.—C. Lung Moldovenesc și Viitorul București) s-au desființat, Divizia A continuînd cu 11 și 14 echipe.**

) **În acest campionat au fost marcate, de fapt, 441 goluri, pentru că un meci nu s-a jucat, fiind omologat cu 3—0 la „masa verde" (Jiul — Progresul).

LEGENDA. — A = ediția campionatului ; B = numărul echipelor participante ; C = numărul jocurilor disputate ; D = numărul golurilor marcate ; E = media de goluri pe joc.

UN DEFICIT DE APROAPE 2 GOLURI...

Ce „spune" acest tabel ? Mai întîi că **media golurilor a oscilat, avînd tendințe de scădere.** După o cifră ridicată (4,23 — una din cele mai mari de cînd există campionatul divizionar, de fapt a doua ca mărime după media înregistrată în 1936—37, cînd a fost de 4,28), a scăzut treptat — într-o perioadă de opt ani, a urmat o ameliorare între anii 1956—1963 (cînd s-au înscris peste 3 goluri de joc) și apoi a alunecat iar pe... tobogan, ajungînd la cea mai redusă medie (2,42) în recentul campionat, care l-a egalat pe cel din 1953 din acest punct de vedere. Așadar, **ÎN 21 DE ANI, CAMPIONATUL A PIERDUT APROAPE DOUĂ GOLURI DE MECI,** ceea ce înseamnă extrem de mult ....

LA PERIFERIA EUROPEANĂ

O comparație cu media campionatelor din alte țări ne duce la concluzia, puțin plăcută, că întrecerea divizionară de la noi se situează pe un loc din subsolul unui clasament european. Spre edificare, dăm mai jos un tabel de clasificare alcătuit de ziarul **„SPORT"** din **Zürich** (și completat de noi) în baza coeficienților rezultați din ultimele două campionate (în paranteze : creșterile sau scăderile înregistrate) :

Irlanda de Nord	4,69	(—0,19)
Luxemburg	3,62	(—0,03)
Scoția	3,38	(+0,01)
Suedia	3,34	(+0,09)
Elveția	3,26	(—0,10)
R. F. G.	3,24	(+0,32)
Ungaria	3,22	(+0,21)
Danemarca	3,21	(—0,08)
Irlanda	3,10	(—0,37)
Anglia	3,02	(+0,04)
Finlanda	2,95	(—0,02)
Portugalia	2,879	(+0,22)
Austria	2,873	(+0,01)
Olanda	2,872	(—0,28)
Cehoslovacia	2,73	(—0,02)
Belgia	2,729	(+0,04)
Spania	2,725	
Franța	2,64	
R. D. Germană	2,60	(—0,13)
Iugoslavia	2.59	
Grecia	2,57	(+0,10)
Polonia	2,44	
Turcia	2,36	
Italia	2,20	(+0,19)
Norvegia	2,15	(—0,82)
U. R. S. S.	2.10	(—0,13)

Este limpede că încercînd să plasăm campionatul nostru (medie 2,42) în acest clasament, ne-am situat la perferie. După noi urmează doar patru țări în care media este inferioară celei de la noi. Aceasta însă, nu poate constitui o consolare, chiar dacă printre cele patru țări figurează Italia și U.R.S.S., pentru că aici nivelul de joc este totuși superior. Cel mult, faptul poate fi un argument în plus în sprijinul afirmației că nu poate fi condiționată calitatea unui joc de existența golurilor, care pot salva doar aparențele...

O PRIMĂ CAUZĂ — EVOLUȚIA TACTICĂ

Ce a determinat (și nu numai la noi !) această **medie scăzută ?**

În primul rînd există o cauză obiectivă generală : **evoluția tactică a jocului de fotbal în ultimii ani,** cu tot cortegiul său de mijloace din cele mai defensive care au făcut ca în **eternul duel apărare-atac balanța să incline de partea primei.** Aglomerarea apărărilor a dus implicit la reducerea posibilităților de a înscrie. Și campionatul nostru a oglindit foarte bine această situație.

CAUZELE LA NOI...

Sînt însă și cauze proprii fotbalului nostru, care (subliniem încă o dată, deoarece constituie o carență veche) în general **n-a ținut pasul cu dezvoltarea fotbalului pe plan internațional, ceea ce a dus în mod fatal la un decalaj de cel puțin doi ani, ca să vorbim în timp, punîndu-ne cu regularitate în stare de inferioritate în partidele internaționale.** Echipele noastre ajung, de pildă, la faza încercărilor atunci cînd în străinătate colegelor lor ating etapa realizărilor, cum s-a întîmplat în cazul jocului elastic, care le permite să fie în egală măsură defensive și ofensive. Din acest punct de vedere, meciurile vizionate pe micul ecran au fost edificatoare.

Această rămînere în urmă ca evoluție s-a răsfrînt, firesc, și asupra atacului, asupra randamentului lui. Este foarte adevărat că în această privință intervine și **O PROBLEMĂ — nerezolvată — DE SELECȚIE.** Înaintași cu gabarit mai acătării se numără pe degete în liniile de atac. **Constantin, Voinea, Oaidă, Stoicescu, Iancu, Adam, Dembrovschi, Gane, Ardeleanu, D. Ene, Dobrin, Țurcan, Oblemenco, Sfîrlogea** și... cam atît. În rest, jucători scunzi, dinainte „condamnați" în fața unor apărători înalți și puternici, de care — din fericire, din acest punct de vedere — fotbalul nostru nu duce lipsă. Și după ce sînt mici de statură, ei n-au nici forța și rezistența necesară în prezența unor apărări masive și ermetice și nici detenta absolut indispensabilă. Deci, și **O PROBLEMĂ DE INSTRUIRE, RĂMASĂ ȘI EA ANI DE ZILE NESOLUȚIONATĂ.** Adăugînd **CARACTERUL EXAGERAT DE DEFENSIV AL ECHIPELOR NOASTRE,** care păstrează pe linia de fund mai mulți apărători decît sînt înaintașii de marcat, **PRUDENȚA LOR NEJUSTIFICATĂ** în asemenea situații care au ca efect împiedicarea realizării superiorității numerice și, deci, reducerea la minimum a șanselor de reușită a acțiunilor ofensive, subliniind și **LIPSA DE DECIZIE ȘI CURAJ** a înaintașilor care, totuși, **AU ȘUT,** explicabilă în mare măsură în situațiile de inferioritate numerică, avem aproape completă imaginea cauzelor eficacității scăzute în campionat.

Soluțiile de îndreptare sînt în însăși cauzele arătate și găsirea lor pentru ameliorarea eficacității depinde în principal de antrenori și jucători.

Petre GAȚU

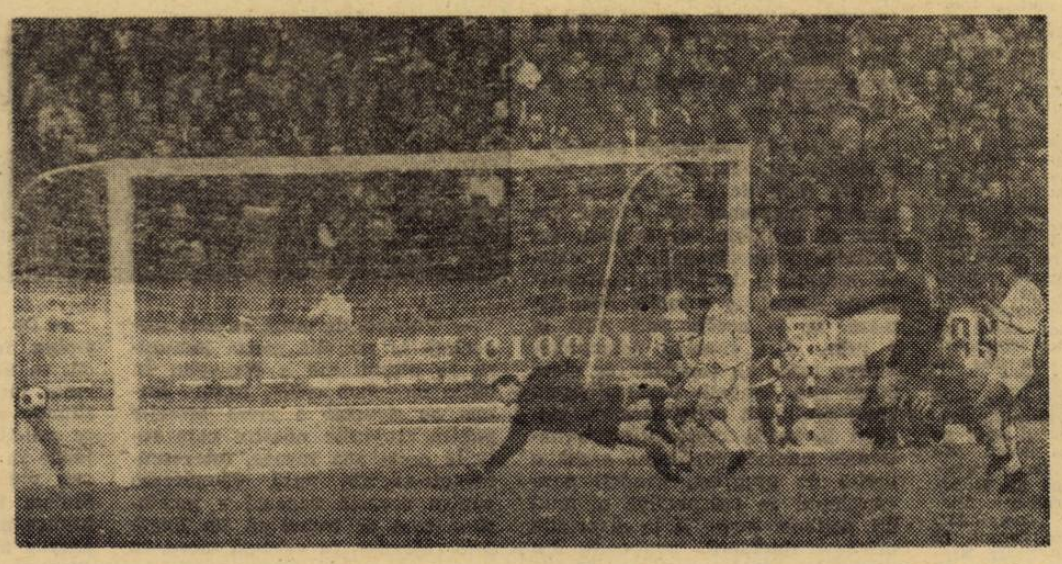

Nu o dată s-au găsit înaintașii noștri în situația lui **Codreanu,** din această fotografie : în fața porții, fără a fi jenați de adversari, în plină viteză și, totuși, au ratat. Cum a făcut Codreanu, reluînd alături de poarta lui Datcu ! Lipsă de concentrare, de precizie, de simț al porții...

SPECIALIȘTI STRĂINI, PROBLEME DE JOC

În timpul fiecărui meci, mai ales în minutele importante de la început, trebuie luptat **pentru preluarea conducerii jocului.** Chiar de la începutul unui meci se poate vedea dacă el va fi decis de fineți tehnice sau de un joc dur, de driblinguri elegante sau pase lungi. Această problemă va fi dezlegată de echipa care va avea prima controlul asupra mingii. Pe scurt : **mingea este lucrul cel mai important.** Trebuie să căutăm s-o păstrăm și prin asta să imprimăm jocului un curs avantajos echipei noastre. Aceasta este ideea de bază a oricărei tactici. ...Antrenamentul, indiferent de forma sa, trebuie să pornească de la minge". **(Vicente FEOLA — Brazilia, în revista „Kicker" — Frankfurt pe Main).**

Logica fotbalului presupune o mai mare manifestare a inițiativei în atac. Totuși, aceasta nu înseamnă că apărarea este sortită să aibă rolul unui „cobai" în experimentele tactice. **Liniile de apărare creează ele însele surprize.** Astfel se nasc noi variante tactice și strategice. Oricît de importante și originale ar fi inovațiile pentru fiecare din acestea, totdeauna se poate găsi un antidot... **Un alt mijloc de luptă contra apărării adînc eșalonate îl constituie șuturile de la distanță.** Dar și în acest caz, numai simțul tactic nu este suficient. Tirul la poartă de la distanțe de 25—30 m pretinde un antrenament zilnic de lungă durată...". **(Karoly SOOS—Ungaria, în „Sport za rubejom"-Moscova).**

În timpul orelor de antrenament colectiv, toate exercițiile se fac cu ajutorul mingii. De altfel, fiecare jucător își are propria lui minge. Majoritatea timpului consacrat acestui antrenament este folosit pentru studierea situațiilor care s-ar putea ivi în cursul unui meci...". **(Jock STEIN — Scoția, în „Miroir du Football"-Paris).**

N-am să uit niciodată cuvintele antrenorului Karl Kolsky, fost la Dukla, cu privire la dezvoltarea în perspectivă a fotbalului nostru : **Trebuie să ai jucători multilaterali, care să stăpînească atacul și apărarea, fotbaliști care să poată juca pe oricare din posturi în echipă...** Pentru ca perspectiva fotbalului cehoslovac să fie cea mai bună : să fie folosite talentele ; baza — colectivul; jucătorul multilateral ; înalt grad de antrenament ; să fie influențată gîndirea jucătorului ; viteză și iar viteză ; lucrul individual al antrenorului cu jucătorul și în domeniul teoretic". **(Rudolf VYTLACIL—Cehoslovacia, în „Kopana-Hokej"-Praga).**

Izvorul progresului fotbalului îl constituie conservatorismul regulamentului — acest fapt fiind unul din paradoxurile fotbalistice. În fața ochilor noștri se schimbă jocul, conținutul lui tactic se îmbogățește, se nasc idei noi de joc, măiestria tehnică și fizică a fotbaliștilor atinge culmi uimitoare. Și toate acestea pe fondul regulamentului, care nu se modifică, al unui joc atît de inepuizabil, ca și șahul, căruia de mult i s-a prezis sfîrșitul, ca și fotbalului. Dar nici șahul și nici fotbalul nu s-au epuizat, cu toate remizele marilor maeștri și scorul alb al multor meciuri". **(A. VIT și V. VLADIMIROV — U.R.S.S., în „Sportivnie igri"-Moscova).**

Adevenit evidentă necesitatea de a juca mingea mai repede și impecabil. Altfel nu poate fi evitat marcajul și nu se poate realiza avansarea. S-a confirmat din nou că **un fotbal bun începe din propria jumătate de teren.** Am în vedere atacurile pornite din linia de fund. S-a relevat necesitatea absolută de a **pregăti fotbaliști capabili să joace în tempo rapid și în plin efort timp de 90 de minute,** în fiecare din meciurile programate la intervale scurte". **(Pedro ESCARTIN—Spania, în „Sportivnie igri"-Moscova/1967).**

Cum stăm cu arma ofensivă ? Oare s-a tocit ? Oare au dispărut atacanții stilului ofensiv, care nu se temeau de „beton" ?... **Prin efortul comun al întregii echipe poate fi distrus orice „beton"**; de unul singur nu poate fi realizat acest lucru... **„Steaua" din fotbal se pune în slujba colectivului,** o echipă din astfel de „stele" — iată cheia pentru „lacăte", iată forța capabilă să dărîme „betonul" ! **(Just FONTAINE — Franța, în „Sportvnie igri"-Moscova).**